

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er beskæftigelsesministeren.

Kl. 12:50

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Kl. 12:50

Beslutningsforslaget går ud på, at Folketinget pålægger regeringen at fremsætte lovforslag, der indebærer, at loftet over kontanthjælp, 300-timers-reglen og starthjælpen afskaffes. Hertil kommer, at psykisk syge på starthjælp får samme rettigheder som psykisk syge på kontanthjælp.

Forslagsstillerne er ikke alene SF og Enhedslisten, men også Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne. SF og Enhedslisten udtrykte også utilfredshed over fattigdom under SR-regeringen, men i dag er disse stridigheder glemt. I dag står de fire sammen om et forslag, der med rigelig mange ord kort og godt slår fast, at alting var bedre i gamle dage, altså før den nuværende regering ved sin tiltræden i 2001 fik verden til at gå af lave.

Men den historie, som vi får fortalt af firebanden, og som lægger op til beslutningsforslaget, er ikke i overensstemmelse med de faktiske forhold. Præmisserne for forslaget er med andre ord forkerte. Men det giver mig så en kærkommen anledning til at repetere, hvad det var for problemer, SR-regeringen efterlod til os at løse. Og det giver mig lejlighed til at genopfriske baggrunden for nogle af de kloge beslutninger, regeringen i sin tid tog på dette område.

Hvad angår 300-timers reglen, indførte regeringen den for at sikre reel rådighed for kontanthjælpsmodtagere, der har en arbejdsevne. Under den tidligere regering skulle den ene ægtefælle i et ægtepar med børn, hvor begge ægtefæller var på kontanthjælp, tjene ca. 28.000 kr. pr. måned, før familien var bedre stillet, end hvis begge fortsat var på kontanthjælp. Hvis kun den ene ægtefælle ønsker at få arbejde, og den anden ægtefælle er hjemmegående, skal den arbejdende ægtefælle nu kun tjene 11.000 kr. om måneden, for at ægteparret er bedre stillet. Og reglen virker efter hensigten.

Den har ganske enkelt fået mennesker fra den gruppe, som SR-regeringen hellere havde holdt på langvarig kontanthjælp, i arbejde. En SFI-undersøgelse viser, at en tredjedel af de berørte ægtefæller har skaffet sig et arbejde, og det hilser

regeringen med tilfredshed. En anden tredjedel anses ikke for at stå til rådighed og er derfor at betragte som reelt hjemmegående. Der havde regeringen hellere set, at de var blevet udearbejdende, men vi vil ikke blande os i den enkelte families dispositioner. Hovedsagen er, at mennesker, der kan arbejde, ikke længere kan være hjemmegående på det offentliges regning. Endelig viser SFI-undersøgelsen endnu en positiv ting, nemlig at reglen motiverer til øget jobsøgning.

Som nævnt har 300-timers-reglen fungeret efter hensigten, og det er regeringens opfattelse, at forhøjelsen af kravet om antal arbejdstimer fra 300 timer til 450 timer vil bidrage til, at endnu flere ægtepar på langvarig kontanthjælp i højere grad vil søge ud på arbejdsmarkedet og dermed bringe sig ud af offentlig forsørgelse. 450 timer over 2 år svarer til knap 5 timer om ugen; det kan være en aviserute, et rengøringsjob eller lignende.

At ledigheden i øjeblikket er stigende, ændrer ikke på, at man skal stå til rådighed for at modtage kontanthjælp, og 300-timers reglen eller 450-timers reglen er netop en rådighedsregel. Dertil kommer, at der stadig er områder, hvor der søges folk, herunder områder, hvor der ikke som udgangspunkt stilles krav om særlige kvalifikationer.

Jeg vil slutte 300-timers delen ved at fortælle, hvordan 300-timers reglen virker ude i virkeligheden. Odense Kommune har gennemført en undersøgelse, der viser, at yderst få i virkeligheden ender med at blive berørt af reglen, fordi de reagerer fornuftigt. Rådmanden for området udtaler til Danske Kommuner, at kommunen i stedet fik nogle i arbejde, som før var kommet meget langt væk fra arbejdsmarkedet. Og integrationschefen udtaler i samme anledning, at reglen har tvunget nogle familier til at træffe et valg om, hvorvidt de vil leve med de økonomiske konsekvenser af, at den ene part er hjemmegående uden indtægt.

Jeg vil gerne lige holde fast ved det udsagn, fordi oppositionen mange gange har fremført, at 300-timers-reglen ofte rammer indvandrerkvinder, hvilket den anser som et problem, fordi der er tale om en særlig svag gruppe, som ikke bør mødes med krav og konsekvens. Det er en tvivlsom påstand.

Kl. 12:55

Erfaringerne fra perioden op til 2001 viste netop, at manglende krav og konsekvens langt fra var vejen frem. Den konsekvensløse linje un-